

i Kjøbstæderne; der var i dette Udkaft en af de Fremgangsmaader, som den ærede Forslagsstiller nævnte, nemlig, at der skulde fastsættes en vis Censur for Valgretten. Som Medlem af det af Landstinget angaaende denne Sag nedfattede Udvalg yttrede jeg dengang, at jeg med Udvalgets øvrige Medlemmer var enig i, at det efter mit Begreb var en mindre rigtig Maade at gaae frem paa, at fastsætte en Censur i den Henseende; thi ikke at tale om de Grunde, som den ærede Forslagsstiller allerede har anført derimod, saa var det ogsaa den væsentlige Grund, at det var, om ikke aldeles umuligt, saa dog meget vanskeligt at fastsætte en Censur, der skulde gjælde for alle Kjøbstæder. Man havde derfor i Regjeringens Udkaft valgt den Udvei at fastsætte, at Censur skulde bestemmes efter Forslag af Communalbestyrelserne for de forskjellige Byer, men dog saaledes, at det laveste Bidrag til Kommunen, hvoraf Valgretten skulde betinges, i intet Tilfælde blev mindre end 2 Rd.; men en saadan Ordning kunde imidlertid vistnok give Anledning til mange forskjellige Ulemper. Den Hensigt, som skulde opnaaes ved det foreliggende Forslag, er jo, at Alle, der yde Bidrag til Kommunen, ogsaa skulle erholde Indflydelse paa Anvendelsen af dens Midler og paa Styrelsen af dens Anliggender i det Hele taget, men paa den anden Side tillige at sikre den mere formuende Deel af Beboerne en Overvægt paa Grund af det større Bidrag, som den giver til Kommunen. Jeg troer, at dette bedst opnaaes paa den Maade, som er antydet i Lovforslaget, og jeg maa saameget desto mere finde den rigtig, som man derved sætter Kjøbstadcommunerne med Hensyn til Valgretten paa samme Fod som Landcommunerne. Heller ikke jeg har erfaret Noget om, at denne Ordning i Landcommunerne har vaakt nogen Misfornøielse eller har været forbundet med nogen Ulempe; hvad der imidlertid foranledigede, at Udvalget i Landstinget i sin Tid ikke troede at burde foreslaae Ændringer i det Lovudkaft, der dengang var forelagt, var, at man ønskede tillige at kunne organisere en samlet overordnet Autoritet for Kjøbstæderne og Landet, saaledes at de nuværende Amtsraad forstærkedes med Dele-

gerede fra Kjøbstæderne, forat Forbindelsen mellem Kjøbstad og Land derved kunde blive mere inderlig, end den hidtil havde været. Dette Forslag turde i og for sig ikke være forbundet med mange Vanskeligheder, forsaavidt man indskrænkede sig til blot at gjøre disse forstærkede Amtsraad til en overordnet Autoritet med Hensyn til Afgjørelsen af flere af de Sager, som nu henhøre under de nuværende Amtsraad; men man havde tænkt sig at gaae et Skridt videre, saaledes at man tillige skulde fastsætte visse Normer for de Afgifter, som Land og Kjøbstad nu have at yde i Forening; dette er imidlertid en meget vanskelig Opgave, og denne Sag er ei heller hidtil ordnet. Jeg kunde meget ønske, at den kunde blive det, men det vil udtræve flere Oplysninger end de, Ministeriet fortiden er i Besiddelse af. — Jeg kan saaledes udtale, at der med Hensyn til den Maade, hvorpaa Valgretten og Valgbarheden er foreslaaet ordnet, ikke fra Indenrigsministeriets Side vil være noget Væsentligt at erindre imod det foreliggende Lovforslag. Der er i Slutningen af Lovforslaget tilføjet nogle Regler med Hensyn til Skatteligningen i Kjøbstæderne: disse Regler turde maaskee mere egne sig til at optages i en almindelig Communallovgivning end i en Lov, der dog nærmest angaaer Valgbarhed og Valgret i Kjøbstæderne, men jeg skal gjerne indrømme, at der af de i Lovforslagets § 8 omhandlede Gjenstande er flere, der nu kunne fortjene en nærmere Overveielse, og jeg kan derfor heller ikke have Noget imod, at disse Gjenstande ved nuværende Leilighed komme under Omtale. — Idet jeg saaledes har tilladt mig at anføre dette med Hensyn til Lovforslaget i sin Almindelighed, skal jeg blot med Hensyn til de mere specielle Dele af samme tillade mig at yttre mig om et Par Gjenstande, som jeg kunde ønske nærmere omhandlede. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor den ærede Forslagsstiller i § 1 har fastsat, at Antallet af Borgerrepræsentanterne ikke skal være over 18 eller under 6; thi naar der i den følgende Deel af Loven altid omtales en større og mindre Halvdele, saa maa jo ialmindelighed Antallet være et ulige, og ikke et lige Tal; i Communalloven for Landet er det ogsaa bestemt, at naar